

Sygn. akt I C 207/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Sądu Okręgowego Zofia Homa**

Protokolant: stażysta Paulina Radomska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2015 roku

sprawy z powództwa P. P.

przeciwko H. C. (1)

o zapłatę

1. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny w sprawie sygn. akt I Nc 367/13 w dniu 15 listopada 2013 roku ;
2. nieuiszczone koszty sądowe od których pozwany był zwolniony przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IC 207/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 listopada 2013 roku powód P. P. wniósł o orzeczenia nakazem zapłaty z weksla by pozwany H. C. (1) zapłacił powodowi P. P. kwotę 260 100,00zł. z odsetkami ustawowymi od dnia 25 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w terminie 14 dni od doręczenia nakazu zapłaty (pozew k. 2).

W dniu 15 listopada 2013 roku Sąd Okręgowy w Lublinie, w sprawie I Nc 367/13 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, uwzględniając powództwo w całości (nakaz zapłaty k. 22).

Pismem z dnia 4 grudnia 2013 roku pozwany H. C. (1) wniósł zarzuty od nakazu zapłaty w których wniósł o uchylenie wydanego nakazu zapłaty w całości i oddalenie powództwa. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci zawiadomienia o wszczęciu śledztwa z dnia 23 października 2013 roku na okoliczność wykazania, iż Prokuratura Rejonowa L. P. prowadzi pod sygn. 1 Ds/2067/13 postępowanie przygotowawcze, którego przedmiotem jest doprowadzenie pozwanego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem oraz oszukanie pozwanego przez powoda, w tym także podrobienie umowy oraz weksla stanowiącej podstawę dochodzonego roszczenia w niniejszym postępowaniu. Zarzucał nieważność weksla z uwagi na fakt, że nigdy nie zaciągał żadnego zobowiązania wekslowego u powoda oraz nie zawierał z powodem umowy pożyczki na podstawie której pożyczalby kwotę dochodzoną pozwem i która zawierałaby w swej treści deklarację wekslową zawierającą zasady wypełniania deklaracji wekslowej (zarzuty k. 32 – 35).

W piśmie z dnia 30 grudnia 2013 roku powód wskazał, że postępowanie Prokuratury Rejonowej L. – Północ w L. w sprawie 1Ds 2067/13 zostało umorzone przy czym żaden z zarzutów nie obejmował swoim zakresem podejrzenia sfałszowania weksla (pismo, odpis postanowienia w przedmiocie umorzenia śledztwa k. 65 – 69).

Na rozprawie w dniu 30 czerwca 2014 roku powoda popierał powództwo. Wnosił o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany nie uznawał powództwa, wnosił o jego oddalenie (protokół rozprawy k. 96).

Stanowiska stron były podtrzymywane w trakcie trwania procesu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 16 stycznia 2013 roku w L. została zawarta umowa pożyczki pomiędzy P. P. jako pożyczkodawcą a H. C. (1) jako pożyczkobiorcą. Przedmiotem umowy było udzielenie pożyczki pieniężnej w kwocie 250 000,00zł. wraz z podpisaniem umowy (§ 1 umowy). Pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu do rąk pożyczkobiorcy pełnej kwoty pożyczki jednorazowo w terminie do dnia 15 lipca 2013 roku. Jako zabezpieczenie wszelkich należności pożyczkobiorcy względem pożyczkodawcy powstałych z tytułu niniejszej umowy pożyczkobiorca złożył weksel in blanco z własnego wystawienia (§5 ust. 1 umowy). Zgodnie z ust. 2 §5 pożyczkodawca ma prawo wypełnić weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą wysokości wszelkich należności powstałych z tytułu niniejszej umowy wraz z odsetkami oraz kosztami, w tym kosztami dochodzenia zapłaty wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego. Może on również weksel domicylować oraz może na wekslu umieścić datę płatności wedle swego uznania. Zapis § 5 umowy stanowi deklarację wekslową w której pozwany H. C. (1) wyraził zgodę na wypełnienie przedmiotowego weksla przez Powoda P. P. w każdym czasie i w przypadku nieuregulowania w terminie należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 16 stycznia 2013 roku, a nadto na opatrzenie weksla datą płatności według uznania P. P. przy jednoczesnym zawiadomieniu go o fakcie wypełnienia weksla listem poleconym. List powinien być wysłany najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności wskazanym w wekslu. H. C. (1) wyraził zgodę na powyższą treść deklaracji i uzupełnienie weksla przez P. P., mowa ta została podpisana zarówno przez powoda jak i pozwanego (zeznania powoda k. 109v., umowa k. 8).

Zgodnie z treścią umowy, pożyczkobiorca podpisał druk weksla (k. 18).

Strony umowy pożyczki nie dokonywały szczegółowych ustaleń co do brzmienia deklaracji wekslowej.

Pismem z dnia 15 września 2013 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 18 września 2013 roku oraz pismem z dnia 7 października 2013 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 8 października 2013 roku, powód wezwał H. C. (1) do zapłaty kwoty 250 000,00zł. wraz z odsetkami maksymalnymi liczonymi od dnia 16 lipca 2013 roku do dnia zapłaty (wezwanie z potwierdzeniem odbioru k. 10, 11, 13,14).

W dniu 16 października 2013 r. powód uzupełnił weksel na kwotę 260 100,00 zł, określając datę płatności na 24 października 2013 roku r. (odpis weksla – k. 18).

Pismem z dnia 16 października 2013 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 18 października 2013 roku, powód P. P. wezwał pozwanego H. C. (1) do wykupienia weksla. Weksel in blanco został wypełniony dnia 16 października 2013 roku na kwotę 260 100,00zł. wpłata powyższej kwoty należało dokonać w dniu 24 października 2013 roku w kancelarii adw. P. S. w L., przy ulicy (...) (wezwanie wraz z potwierdzeniem odbioru k. 15,17).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołane dowody z dokumentów oraz zeznania powoda. Zgromadzone w sprawie dokumenty prywatne (umowa pożyczki i weksel in blanco) były kwestionowane przez pozwanego H. C. (1) co do prawdziwości ich treści, prawdziwości podpisów pozwanego zarówno pod umową pożyczki jak i wekslem in blanco. Pozwany w żaden sposób nie udowodnił swojego stanowiska. Potwierdził, że podpis na umowie może być jego podpisem (wyjaśnienia i zeznania pozwanego H. C. k. 97, 109 v.) Sąd nie znalazł podstaw do pozbawienia ich przymiotu wiarygodności i autentyczności, mogły one w pełni posłużyć do oceny wiarygodności pozostałego materiału dowodowego w sprawie, pod kątem stworzenia łańcucha dowodów niesprzecznych wewnątrznie, wzajemnie, logicznie się dopełniających. Również zeznania powoda w zakresie wskazanym wyżej były w kluczowych kwestiach zgodne i nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. Spór między stronami nie miał bowiem w zasadzie charakter sporu prawnego.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo w całości zasługuje na uwzględnienie.

Ciężar dowodu, że weksel in blanco wypełniony został w sposób sprzeczny z porozumieniem (art. 10 i 17 ustawy z 1936 r. - Prawo wekslowe) spoczywa na dłużniku wekslowym, który zarzut podniósł. Przy czym w świetle art. 493 § 1 k.p.c. pozwany winien już w treści zarzutów do nakazu zapłaty sformułować wszystkie zarzuty i dowody, które wówczas mógł podnieść.

W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów należało uznać, że w zakresie kwoty należności głównej, skapitalizowanych odsetek, weksel wystawiony przez biorącego pożyczkę został prawidłowo wypełniony w świetle wymogów art. 101 pr.weksl.,.Obowiązek jego zapłaty wynika zaś z art. 720 k.c. w zw. z art. 9 i 10 pr.weksl

Żądanie zasądzenia odsetek ustawowych, w tym od kwoty skapitalizowanych odsetek, uzasadnia treść art, 481 § 1 k.c. i art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 5 pr. weksl.

Pozwany przedstawił szereg zarzutów w trybie art. 493 § 1 k.p.c., lecz żaden nie mógł odnieść oczekiwanego skutku.

Mając na uwadze wskazane przepisy i w oparciu o art. 496 k.p.c. Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych powstałych po wydaniu nakazu zapłaty oparto na dyspozycji art. 113 ust. 1 u.k.s.c.